

[Bouet.]

og jeg forstaaer ogsaa, at Socialdemokratiet selv har antydnet, at man vilde være villig til at overveje en Folkeforsikring bygget op paa den nuværende Aldersrente. Derfor skulde det være forholdsvis let for den højtærede Minister at svare imødekommende, og ikke alene det, men ogsaa at gennemføre en saadan Tanke.

Den højtærede Minister — og det samme gælder for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen — mener, at vi fra vor Side har udvist en særlig Surhed over for de gamle. Det kan jeg nu ikke indse. Jeg har tværtimod givet Udtryk for, at vi fra konservativ Side er stærkt interesseret i de gamles Forhold — Børnene og de gamle er dem, der trænger mest til Rigsdagens Bevaagenhed —, og vi har da ogsaa paa Forhaand givet Tilsagn om at gaa med paa visse Omraader — jeg nævnedes før Beklædningstillæg og de forskellige andre Tillæg, som er foreslaaet. Men vi vilde gerne have den nødvendige Tid for nærmere at kunne faa belyst, bl. a. hvordan de finansielle Forhold ligger.

Den højtærede Minister Hr. Buhl er gaaet, ser jeg, men den højtærede Finansminister er jo til Stede her, og jeg vil derfor gerne spørge, hvornaar vi kan vente at faa en samlet Plan over vore økonomiske Forhold, saa at man kan foretage en klar Bedømmelse af, hvor meget det er muligt at ofre paa de forskellige Omraader. Jeg forlanger ikke, at Ministeren skal svare i Dag, — nu har Ministeren haft travlt med Skatte-lovforslaget —, blot inden for en nogenlunde overskuelig Tid, og jeg gaar ud fra, at naar en saadan Oversigt kommer til at foreligge, vil der være tilstrækkelig Tid til at gøre et Aldersrenteforslag færdigt, da det jo alligevel først skal træde i Kraft 1. April 1948.

Og selv om der skulde gaa nogen Tid derudover, har man den Mulighed at give Loven tilbagevirkende Kraft, hvis Kommunerne ikke kan blive færdige med Tilrettelæggelsen. Det forundrer mig for øvrigt, at den højtærede Minister ikke har været klar over dette Forhold; det Lovforslag, han oprindeligt forelagde, skulde jo træde i Kraft med det samme og oven i Købet have tilbagevirkende Kraft fra 1. December. Dér er han ogsaa selv inde paa Tanken, saa der skulde ikke være noget til Hinder for — selv om der skulde gaa nogen Tid over — at give Rigsdagen den fornødne Tid til at overveje disse Spørgsmaal. Det drejer sig dog ikke om noget ubetydeligt Beløb, og det havde været rart at se det i Relation til alle de øvrige Udgifter, til hele vor finan-

sielle Stilling, for — som jeg sagde før, medens den højtærede Finansminister ikke var til Stede — baade han selv og den højtærede Satsminister har jo malet Situationen med meget mørke Farver.

Jeg nærer ikke noget Ønske om at forhale Sagen unødvendigt. Den højtærede Minister bad for de gamle og appellerede til Hjerterne. Mit Hjerte har altid været villigt stemt over for de gamle, saa mig behøver den højtærede Minister ikke at appellere til. Det er kun hele den Maade, hvorpaa Sagen er blevet behandlet, den Maade, hvorpaa det hele jages igennem, vi har vendt os imod.

Den højtærede Minister henviste til, at Socialdemokratiet allerede i 1946 havde ønsket den da gennemførte Ordning yderligere forbedret, og hævdede, at der altsaa ikke var noget om, at Kommunerne havde en vis Indflydelse paa Forslagenes Gennemførelse. Det, jeg hentyder til, var dette, at man nu giver et Eengangstillæg, altsaa det, som Kommunerne foreslog, men som Regeringen gik meget stærkt imod til at begynde med. Det var det, jeg hentydede til, da jeg sagde, at nu fik Aksel Larsen Ret i, at man skal nok fra socialdemokratisk Side komme til at tage Hensyn til Kommunerne i mange Tilfælde, naar man vil have visse Forslag gennemført — det kan man i hvert Fald se af den Maade, hvorpaa dette Forslag bliver gennemført.

Jeg skal altsaa vente, til jeg ser, om Sagen kommer i Udvalg, med at tage nærmere Stilling.

Oluf Johansen: Af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Elmquist og det ærede Medlem Hr. Bouet fremsatte, synes det at fremgaa, at begge de ærede Medlemmer med en grundig Undersøgelse af hele Spørgsmaalet tænker paa en Kommissionsbehandling. Det maa staa os klart, at det, det drejer sig om, det er paa den ene Side det foreliggende Lovforslag, der angaar en Forandring og en Forbedring af den nuværende Rentelovgivning, og paa den anden Side den kommende Overbygning paa eller en dybtgaaende Ændring i vor Forsikringslovgivning. Det drejer sig altsaa om to forskellige Ting, og hvad angaar den sidste, giver jeg de ærede Medlemmer fuldkommen Ret i, at vi maa have den fornødne Tid til vore Overvejelser. Det er muligt, at der vil komme til at gaa et Stykke Tid, inden vi naar til Enighed og Forstaaelse vedrørende dette Spørgsmaal.

Det foreliggende Lovforslag er jo vedtaget af Folketinget, hvor de ærede Med-